

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 990, 8 februarie 2022, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră

Află ce-ți dorești cu adevărat! Noi te ajutăm să decizi!

Adresa:
Str. Ion Ghica, Nr. 13, Cam. 606, București
Str. Fabricii, Nr. 46G, Corp B, București

E-mail

Ne poți scrie un e-mail de înscriere
ccoc@spiruharet.ro

Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră – CCOC de la Universitatea Spiru Haret are misiunea de a asigura promovarea unui mediu favorabil dezvoltării personale și profesionale a elevilor, studenților, masteranzilor și absolvenților, prin oferirea gratuită a unei game diverse de servicii de consiliere și orientare în carieră.

„Ești elev, student, masterand, absolvent sau cadru didactic? Te putem însoți cu căldură pe drumu-ți propriu, în a descoperi ceea ce-ți dorești în profesie, ori dacă te afli într-un impas al vieții tale, te sprijinim, suntem aici pentru tine!”

Ajutorul vine din partea unor profesori, psihologi, terapeuți, consilieri și se referă la: • Identificarea și abordarea psihologică a unor nevoi de profesionalizare, de orientare vocațională și pentru carieră; • Suport psihologic pentru persoanele aflate în situații dificile; • Facilitarea adaptării studenților la mediul academic și la contextul specific USH; • Oferirea de suport pentru depășirea dificultăților educaționale pentru persoanele care solicită ajutorul; • Organizarea de seminarii, workshop-uri și conferințe, precum și derularea unor programe de educație și prevenție.

Suntem aici pentru voi, cei care ne cereți ajutorul, să vă ascultăm, înțelegem, însoțim, în orice problemă a vieții voastre! Vă așteptăm!

► Pagina 3

Se apropie admiterea!
DE CE SĂ ALEGI UNIVERSITATEA SPIRU HARET?

► Pagina 3 ◀

FELICITĂRI! Pagina 4

Echipa de robotică *AutoVortex Romania* a obținut locul al doilea la Campionatul Internațional de Robotică, organizat la Sankt Petersburg, în Federația Rusă!

Aflăm și că membrii echipei de robotică *AutoVortex Romania* au fost prezenți în Pavilionul României *Expo 2020 Dubai*, în două ocazii, cu patru roboți inteligenți, dintre care doi roboți campioni mondiali la concursurile internaționale de robotică, din SUA și Federația Rusă, un robot umanoid, Vexi, ce a interacționat cu publicul vizitator din Pavilionul României și un alt robot care s-a deplasat pe aleile adiacente pavilionului, invitând persoanele din situl expozițional să viziteze Pavilionul României.

Inițiativele Jean Monnet „Cunoașterea UE” pentru școli și furnizorii de EFP

Participă la cererile de propuneri

Erasmus+ Jean Monnet

ec.europa.eu/erasmus-plus

Ce se califică drept inițiativă Jean Monnet Cunoașterea UE?

Școlile și furnizorii de EFP ar trebui să introducă predarea unei/unor materii specifice privind UE (valori, istorie, modul în care funcționează UE, diversitatea culturală – printre altele) în sala de clasă. Aceste activități de predare ar trebui să se desfășoare în cursul anului școlar și ar putea include săptămâni de proiect, vizite de studiu și alte activități imersive.

Furnizorii pot crea experiențe de învățare ei înșiși sau cu sprijinul instituțiilor de învățământ superior sau al altor organizații relevante (ONG-uri, asociații etc.).

Rezultate preconizate

Ca urmare a unei inițiative, școlile și furnizorii de EFP ar trebui să aibă posibilitatea de a le permite profesorilor să predea despre UE utilizând metode de implicare și să le prezinte elevilor date și informații despre Uniunea Europeană de a îmbunătăți rezultatele învățării privind chestiuni legate de UE de a consolida alfabetizarea în UE de a crea interes față de Uniunea Europeană și de a constitui o bază pentru a spori participarea elevilor și studenților la procesul democratic și pentru a-i ajuta să devină cetățeni activi.

Pentru mai multe informații despre procesul de depunere a cererii, accesați paginile: • Ghidul programului Erasmus+ • Agenția Executivă Europeană pentru Educație și Cultură (EACEA) • Agențiile naționale.

- Activitate școlară
- 5 ianuarie 2022, 00:00 - 1 martie 2022, 00:00
- Durata: 3 ani
- Cine? Școli și furnizori de EFP (ISCED 1 – 4) din toate țările participante la programul Erasmus+. Nu sunt eligibile persoanele fizice.

O inițiativă Jean Monnet „Cunoașterea UE” trebuie pusă în aplicare pentru cel puțin 40 de ore pe an școlar timp de trei ani consecutivi.

Valoarea maximă a grantului: 30 000 EUR (reprezentând maximum 80 % din costurile totale).

Extemporal la sinceritate

Mioara VERGU-IORDACHE

Lucram la secția „Învățământ”. După anii 80 ai secolului trecut, înființasem o rubrică „Extemporal la sinceritate”. Formulam un set de întrebări la care-i rugam pe elevi, mai ales din clasele terminale, să răspundă. Întrebările erau foarte diverse. Nu aveau legătură cu materiile studiate. Altceva mă interesa! „Extemporalul la sinceritate” era o umbrelă! Și atunci am constatat cu durere încotro se duce școala românească. În majoritate, răspunsurile erau lipsite de originalitate și, mai ales, pline de greșeli gramaticale. Se știe că a fost perioada în care „omul nou” nu avea voie să fie corigent sau repetent, perioada în care profesorii erau sancționați pentru neputința intelectuală sau lenea copiilor. Și-atunci, trecea clasa cam toată lumea. Așa ajunsese sistemul. Dar alfabetul îl știa toată lumea! Mi-aduc aminte că la un liceu din Brașov, o dirigintă dorea să mă convingă de efortul pe care-l face pentru a recupera niște copii. Scrisese multe adrese către familii. Da, un efort! Numai că acelor adrese nici eu nu aș fi răspuns! Adresele semnate de tovarăsa dirigintă erau pline de greșeli, de genul „v-om lua măsuri”. Cum să iei în serios un astfel de profesor? Cum să colaborezi, ziceam și zic eu. Comparam acest gen de profesor cu profesorii mei. Mare noroc am avut! Excelenți cu toții! De necomparat. Instruiți, harnici, cu vocație, exigenți, dar dreți, iubitori de copii, cu respect pentru profesia lor. Ne-au insuflat ambiție, competitivitate, dorința de a fi mai buni. Manualul era un îndreptar, pe care îl puteam studia individual. La clasă, profesorii ne făceau curioși aducând informații suplimentare, beletristică, hărți, culgeri, desene etc. La notare, cine știa manualul primea notă de trecere. Pentru notă mare trebuia să știi mult mai mult.

În fine, e adevărat, școala românească a trăit din rezultatele olimpicilor în ultima perioadă a regimului trecut. Eu am sperat că după 1990 toată școala românească va fi la nivelul olimpicilor. Evident, m-am înșelat! Cum m-am înșelat gândind și despre celelalte domenii. Regretul meu și al altora ca mine nu folosește însă la nimic.

Dacă astăzi aș mai încerca un „Extemporal la sinceritate”, mi-e teamă că dacă l-aș adresa elevilor și unor cadre didactice aș avea aceeași dezamăgire ca-n anii 80! Absolvenții acelor ani sunt astăzi părinții și bunicii copiilor cu studii online fără curent electric, internet, tablete, telefoane inteligente, fără profesori instruiți să susțină astfel de cursuri... Pe de altă parte, mă întreb dacă sunt reali profesorii din ziua de azi! Când mai au timp de școală? Sunt antrenați nonstop la cursuri, programe, schimburi de experiență, conferințe, mobilități etc, etc, în urma cărora sunt notați, primesc punctaje. Ori sunt supraoameni ori... Prefer să cred că sunt supraoameni și nu peste multă vreme vom vedea o creștere a școlii românești. (Ce ziceți, iau notă de trecere la acest „Extemporal la sinceritate”? Probabil mă vor certa părinții.)

Biroul de presă al Ministerului Educației transmite:

Guvernul reorganizează ARACIP, o instituție esențială pentru învățământul românesc

Guvernul României a aprobat miercuri, 2 februarie 2022, hotărârea prin care se reorganizează Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), pornind de la principiile profesionalismului, democrației participative și al transparenței mecanismelor de asigurare a calității prin evaluări colegiale. Obiectivul îl reprezintă îmbunătățirea performanței sistemului național de educație, asigurând premisele implementării reformei în educație.

Starea actuală a învățământului preuniversitar românesc, deficitară din punct de vedere al calității rezultatelor, este în bună parte și o consecință a incapacității ARACIP de a atinge obiectivele stabilite prin lege. Conform reglementărilor legale în vigoare, agenția ar fi trebuit să asigure evaluări periodice ale școlilor românești și să propună soluții sistematice de îmbunătățire a performanței și de adaptare la realitatea de schimbare continuă. În cei 16 ani de activitate, obligația legală de evaluare periodică s-a realizat în mai puțin de un sfert din școlile românești, dovedind, prin lipsa de eficiență, nevoia acută de reformare. Chiar și acolo unde s-a realizat evaluarea periodică, principiile de bază ale unei evaluări colegiale au fost departe de a fi respectate. Precizăm ca evaluarea colegială este clar definită ca fiind evaluarea de către persoane care au aceeași calificare - tot cadre didactice, în care accentul este pus pe dialog și pe identificarea, împreună, a zonelor deficitare și a căilor de îmbunătățire.

Modul de reorganizare al agenției ține seama atât de practicile internaționale din state cu sisteme performante de educație, precum Marea Britanie, Olanda, Franța sau Finlanda, cât și de concluziile și obiectivele asumate prin Proiectul „România Educată”.

Principalele elemente de noutate:

1. Procesul de evaluare externă va fi separat la nivel operațional de cel de decizie, în scopul profesionalizării capitalului uman și al creării unui mecanism eficient și echilibrat între diversele componente ale procesului de evaluare.

2. Pentru prima oară de la înființarea ARACIP, în anul 2005, vor fi reprezentați în Consiliul ARACIP, cu statut de observator, elevii, părinții și sindicatele din sistemul național de învățământ preuniversitar.

3. Pentru consolidarea expertizei, vor putea fi constituite comisii consultative, formate din cadre didactice sau cercetători, români sau străini, cu expertiză în domeniul educației.

4. Registrul evaluatorilor externi care realizează activitățile de evaluare va fi temeinic revizuit și completat în scopul consolidării profesionalismului, dar și al caracterului colegial al evaluărilor.

5. Consiliul ARACIP, organul colectiv de conducere al agenției, se reorganizează și va funcționa cu 15 membri care reprezintă actorii relevanți implicați în procesul educațional din România. Toți cei 15 membri

cu drept de vot ai consiliului ARACIP trebuie să aibă experiență didactică sau să aibă responsabilități în organizarea activității de învățământ. Reprezentanții Ministerului Educației vor avea competențe specifice precum învățământul în limbile minorităților sau recunoașterea și echivalarea diplomelor și actelor de studii, expertiză necesară pentru conectarea cu alte sisteme de învățământ.

6. Implicarea sectorului privat în structura ARACIP, având în vedere că peisajul furnizorilor de educație din România s-a schimbat semnificativ în ultimii 16 ani: dacă la momentul adoptării legislației ARACIP, în 2005, învățământul era aproape exclusiv de stat, astăzi sectorul privat este unul mult mai mare și reprezintă o componentă importantă a sistemului de învățământ prin oferirea de servicii și modele alternative care pot contribui la asigurarea calității la nivel de sistem.

7. Președintele Consiliului ARACIP va fi ales, pentru prima oară, în mod democratic dintre reprezentanții actorilor implicați în educație, cu două treimi din voturile membrilor Consiliului, și va putea avea un număr de maximum două mandate.

8. Capacitatea instituțională va fi îmbunătățită semnificativ, atât în ceea ce privește calitatea activităților de evaluare, cât și în ceea ce privește comunicarea cu beneficiarii, prin creșterea numărului de posturi de experți în domeniul asigurării calității, dar și al celor de suport juridic și administrativ. Creșterea capacității administrative a ARACIP, prin suplimentarea numărului de posturi, de la 40 la 75, va contribui la eficientizarea activității în interesul beneficiarilor finali ai educației din cele 7.000 de unități de învățământ cu personalitate juridică, de stat sau private, în contextul existenței unor întârzieri foarte mari (chiar și 2 ani) în soluționarea unor dosare deja depuse, la care se adaugă acțiuni majore care nu au fost nici măcar inițiate de mulți ani.

9. Structura organizatorică va cuprinde o Direcție Generală pentru Asigurarea Calității, care va îngloba departamente specifice: departament de acreditare, departament de evaluare externă a calității și departament de relații internaționale, de verificare și avizare a școlilor internaționale. Activitatea va fi susținută de o direcție administrativă și un departament juridic. Precizăm că în acest moment activitatea agenției este blocată, neexistând niciun consilier juridic, nicio persoană cu atribuții în resurse umane etc.

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar trebuie să devină unul dintre pilonii principali ai unei *României Educate*, iar Ministerul Educației a formalizat astăzi startul adaptării acestei instituții la noile nevoi ale societății, propunând un mecanism administrativ democratic, performant, eficient și transparent, de secol XXI.

Sorin Mihai CÎMPEANU,
ministru Educației

FII VOCEA COLEGILOR TĂI!

CONSILIUL NAȚIONAL AL ELEVILOR

Testarea non-invazivă aduce probleme de comunicare între guvernanți

De curând, șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, Raed Arafat, a atras atenția asupra faptului că există posibilitatea renunțării la folosirea testelor non-invazive pe bază de salivă în unitățile de învățământ, în cazul în care specialiștii constată că acestea sunt ineficiente. Ca răspuns la aceste afirmații, ministrul Educației, Sorin Cîmpeanu, a menționat faptul că aceste informații nu ar fi ajuns în atenția Ministerului Educației.

În plină evoluție a valului cinci al pandemiei de COVID-19, suntem din nou martorii lipsei de coerență din declarațiile guvernurilor, care la aproape doi ani de la debutul pandemiei par că încă nu au înțeles faptul că una din cele mai mari priorități pe care ar trebui să le aibă la acest moment este menținerea unui dialog constant, atât la nivel instituțional, cu autoritățile responsabile de implementarea măsurilor de prevenție împotriva Coronavirusului, cât și cu partenerii de dialog social, care să fie axat pe identificarea unor soluții la problemele care sunt din ce în ce mai des semnalate din teritoriu. Astfel, impredictibilitatea din sistem și lipsa de asumare a unor decizii ferme și adaptate contextului în care ne aflăm nu fac altceva decât să degradeze calitatea învățământului, dar și să expună elevii și personalul din învățământ la riscuri deosebit de crescute din punct de vedere epidemiologic.

Consiliul Național al Elevilor consideră testarea un act indispensabil pentru menținerea școlilor deschise cu prezență fizică pentru cât mai multă vreme. La acest moment, atragem atenția asupra faptului că menținerea procesului de testare a elevilor și profesorilor reprezintă, poate, unica metodă prin care autoritățile pot asigura un minimum de siguranță pentru elevi și profesori, teste reprezentând, în fond, un mijloc prin care putem preveni apariția unor forme severe de boală în rândul celor implicați în actul didactic.

Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că lipsa unor măsuri complementare, care să reducă semnificativ riscurile de infectare din comunitățile școlare, precum descentralizarea deciziei de suspendare a cursurilor fizice, prin adoptarea unei matrici de calcul a riscului epidemiologic dintr-o unitate de învățământ, introducerea obligativității testării bisăptămânială pentru elevii și personalul didactic, nedidactic și auxiliar, modificarea pragului de infectări la care se decide suspendarea cursurilor cu prezență fizică a unei clase/a unei școli sau stabilirea unui prag de incidență de la care să se dispună trecerea la cursuri exclusiv online, ne aduce în poziția în care suntem obligați să privim cum clasele din România ajung să își închidă, rând pe rând, ușile, sau cum numărul de elevi și profesori infectați crește de la o zi la altă într-un ritm îngrijorător.

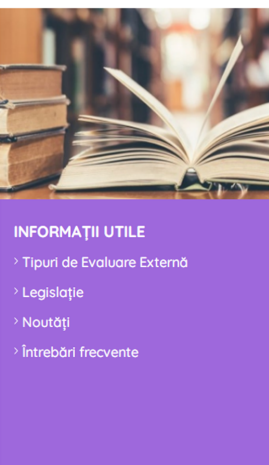
Mai mult decât atât, Consiliul Național al Elevilor își exprimă dezacordul cu privire la abordarea Ministerului Educației și a Ministerului Sănătății, care, până la acest moment, nu au răspuns solicitării venite din partea elevilor reprezentanți de a organiza o întâlnire de lucru, în cadrul căreia să fie aduși la aceeași masă decidenți, experți în epidemiologie și reprezentanți ai membrilor comunității școlare, în așa fel încât să fie identificate soluții la problemele întâmpinate în teritoriu și să fie discutate.

„Din nou, stânga nu știe ce face dreapta în Guvernul României, motiv pentru care ne putem pune o legitimă întrebare referitoare la importanța pe care autoritățile o acordă măsurilor ce trebuie adoptate în vederea asigurării siguranței pentru milioane de elevi și profesori. Acum, mai mult ca oricând, avem nevoie ca testarea cu teste non-invazive să continue, iar suspendarea acestui proces ar reprezenta o lipsă clară de responsabilitate din partea autorităților, în contextul în care vârful celui de-al cincilea val nici măcar nu a fost atins”, a declarat Robert Avram, președintele interimar al Consiliului Național al Elevilor.

Logo ARACIP: Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar

RO | EN

ACASĂ | DESPRE ARACIP | INFORMAȚII ȘCOLI SAU GRĂDINIȚE | TIPURI DE EVALUARE EXTERNĂ | ACTIVITATE CURENTĂ | NOUȚĂȚI | CONTACT

Se apropie admiterea! DE CE SĂ ALEGI UNIVERSITATEA SPIRU HARET?

Facultatea de Științe economice Câmpulung

Conf.univ.dr. Laurenția AVRAM, decanul Facultății de Științe economice Câmpulung, prezintă o serie de argumente: În primul rând poate să beneficieze de învățământ de calitate academică acasă. Acasă înseamnă acolo unde nu plătește chirie, acolo unde părinții îl așteaptă cu masa caldă și acolo unde Facultatea de Științe economice Câmpulung, prin colaborările strânse cu agenții economici și instituțiile publice din zonă, întotdeauna realizează parteneriate prin care studentul își găsește un loc de muncă încă de pe băncile facultății. Un alt avantaj pentru care un candidat ar alege Facultatea de Științe economice Câmpulung ar fi acela că în cei trei ani de studiu, la licență, și alți doi, la masterat, va avea parte de o evaluare obiectivă. Acest lucru este datorat Universității Spiru Haret care de aproximativ 15 ani deține cea mai performantă platformă din România, platforma Blackboard, prin intermediul căreia studenții noștri au acces gratuit la cursurile universitare, la studii de caz, spețe și o evaluare obiectivă așa cum am spus. Studentul/masterandul susține testele parțiale, examenele pe parcursul anilor de studiu în acest sistem Blackboard, care este extrem de obiectiv.

Facultatea de Științe economice Câmpulung oferă studenților o bază materială excepțională, săli de curs și seminar permanent, la standardele cerute, laboratoare și săli de lectură.

Lect.univ.dr. Cristina NĂFTĂNILĂ: Studenții și masteranzii care au finalizat studiile de licență sau masterat la Facultatea de Științe economice din Câmpulung, absolvenții acceptă să participe la evenimentele noastre, fie în calitate de vorbitori, fie pentru a-și îmbunătăți cunoștințele în domeniul lor de activitate. Facultatea menține legătura cu absolvenții săi!

Conf.univ.dr. Robert Gabriel DRAGOMIR: Sunt foarte multe oportunități pe care le întâlnim la nivelul ofertei educaționale și cred că cel mai important lucru pe care aș putea să-l evidențiez este că aici s-a obținut performanță, aici am fost aproape de studenți, aici ne-am bucurat de realizări pe care le-am obținut împreună. Putem proba cu toate evenimentele la care au participat absolvenții noștri de licență și de masterat, bucuria cu care au venit și felul în care ne-au mulțumit și ne-au răsplătit așteptările prin acest „mulțumesc!”, pe care ni l-au spus de fiecare dată.

Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră – CCOC

CINE SUNT SPECIALIȘTII ?

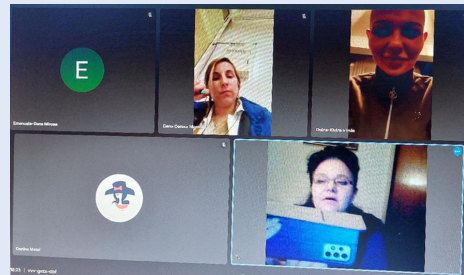
Ina Morărescu | Elena Sandu | Amina Pârvescu | Bogdan Danciu | Victoria Stan
Persoanele care asigură serviciile oferite și derulează activitățile asociate C.C.O.C. au competențe în ariile specifice de activitate, fiind cadre didactice, experți și specialiști din cadrul Universității Spiru Haret. Specialiștii care lucrează la C.C.O.C. sunt psihologi și psihoterapeuți principali/specialiști/autonomi, consilieri psihologici și de carieră. Specialiștii au competențe în domeniul psihoterapiei/consilierii de tip psihanalitic și jungian, consilierii pentru carieră, psihologiei experimentale, psihologiei sociale, psihologiei organizaționale. Profesioniștii au apartenență la organizații naționale și internaționale de prestigiu, precum Colegiul Psihologilor din România; Asociația de Consiliere și Psihoterapie Psihanalitică, București; Asociația Română de Psihologie Analitică; Asociația Americană de Psihologie.

CE-ȘI PROPUNE?

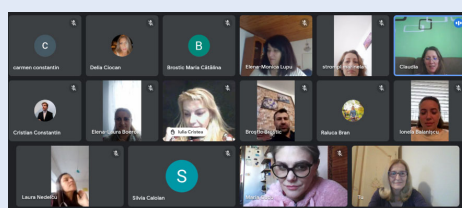
- Să faciliteze adaptarea studenților la mediul academic și la contextul specific Universității Spiru Haret
- Să promoveze oferta educațională a Universității Spiru Haret
- Să ajute să identifice și să ofere o abordare psihologică a nevoilor vocaționale și de orientare în carieră și a dinamicii nevoilor de dezvoltare profesională
- Să ofere suport psiho-educational pentru depășirea dificultăților educaționale
- Să ofere consultanță pentru identificarea oportunităților de dezvoltare personală și a dinamicii nevoilor de dezvoltare personală
- Să ofere suport psihologic în situații dificile
- Să faciliteze accesul studenților și masteranzilor la programe de voluntariat
- Să organizeze traininguri, seminarii, workshop-uri și conferințe în vederea autocunoașterii și dezvoltării personale și vocaționale
- Să deruleze programe de educație și prevenție

Activități desfășurate în luna ianuarie 2022

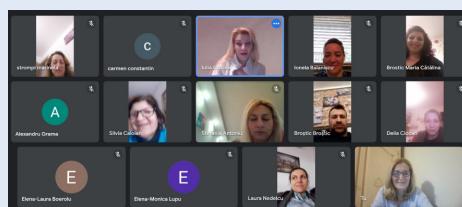
- Promovarea activităților de consiliere

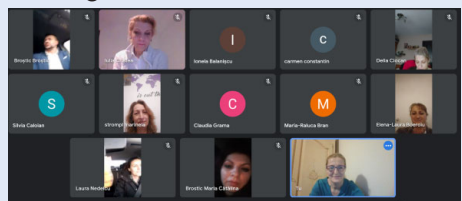
- Procesul de consiliere

- Grup de suport

- Strategii de luare a deciziilor

- Joc de rol (terapeut, pacient, observator)

- „Visul” în terapia psihodinamică, teorie și interpretări practice

Avem nevoie de succes! AutoVortex Romania ni-l oferă!

• Echipa *AutoVortex România* a obținut locul doi la Campionatul Internațional de Robotică, organizat recent la Sankt Petersburg, Rusia, succes care se adaugă altor numeroase izbâzi internaționale.

Profesorul coordonator al echipei, Ionuț Panea, a relatat despre provocările deplasării în Rusia: *A fost o competiție foarte interesantă. Noi ne-am mobilizat pe ultima sută de metri. A fost o întregă aventură cu mobilizarea pentru plecare, cu luarea biletelor în ultimul moment. Momentan, Rusia este închisă pentru vizitatori. Am reușit doar să ajungem cu ajutorul celor de la Ministerul Afacerilor Externe, cărora le mulțumim pentru ajutor. Am venit opt persoane: eu și șapte copii. Am avut o surpriză neplăcută în Turcia, unde am făcut escală. Ne-au fost confiscate toate bateriile roboților. A fost un șoc destul de mare și nu știam dacă mai putem participa sau nu. (...) Fix cu o zi înainte de ajungerea noastră, au intrat în vigoare noi restricții din cauza pandemiei, de aceea a trebuit limitat masiv numărul de echipe care să participe la concurs. Am reușit să trecem peste toate aceste probleme, ne-am descurcat foarte bine, am reușit să intrăm în finală. A câștigat alianța echipelor rusești, noi am participat cu două divizii – doi roboți – iar finala a fost România plus România contra Rusia plus Rusia, dar, din păcate, am obținut locul doi. Timp de opt ani de zile am avut locul întâi, dar mai avem încă o șansă să ne luăm revanșa în luna martie, tot în Rusia.*

Felicitări și baftă la concursul de luna viitoare!

• Liceenii români se pot înscrie online la *The Switch*, o competiție națională de soluții antreprenoriale adresată elevilor de clasele IX – XI, pasionați de antreprenariat, business sau tehnologie, care oferă 3 premii a câte 10.000 de euro și 20 de premii de câte 500 de euro.

Participarea este gratuită, iar înscrierile se fac până pe 23 februarie, prin completarea unui formular. Elevii pot să se înscrie atât individual, cât și împreună cu alți colegi sau prieteni, în cadrul unei echipe de maximum 3 persoane, de preferat din aceeași regiune. Vor fi desemnați drept câștigători participanții care oferă soluții inovative pentru provocările lansate în competiție, premiate pe 3 categorii:

- 1. O propunere business** – se va premia soluția ce are la bază o afacere care poate schimba societatea în care trăim.
- 2. O propunere tech** – se va premia soluția ce pune accentul pe tehnologie.
- 3. O propunere colaborativă** – va fi premiata echipa formată din mai mulți participanți din alte echipe, ce vin cu soluții diferite și ajung la o idee inovatoare pentru marea finală.

Perioada de desfășurare a competiției este ianuarie - mai 2022 și cuprinde mai multe etape:

- ianuarie - 23 februarie: înscrierile oficiale
- 5-6 martie: finalele regionale
- 18-20 martie: bootcamp weekend
- 28 aprilie - 1 mai: marea finală

Soluțiile câștigătoare vor fi premiate cu 500 euro, dacă se califică în competiția regională (20 de câștigători/5 din fiecare regiune de concurs) și 10.000 euro, dacă intră în competiția națională (3 câștigători).

Participanții au șansa de a câștiga și alte premii oferite de partenerii ai proiectului, chiar dacă nu au ajuns în finală.

Mai multe detalii despre proiect și despre etapele de înscriere: <https://theswitch.ro/>

Fiecare participant înscris va primi un feedback detaliat din partea juriului care a făcut evaluarea, format din experți și mentori din organizații locale și naționale: antreprenori, experți în tehnologie sustenabilă și invitați surpriză. Printre aceștia se numără: Alina Burlacu, RBL; Cornel Amariei, inventator LUMEN sau Olivia Vereha, Code4Romania.

„Știm că tinerii sunt motivați de competiții, așa am gândit *The Switch*, concursul care să-i mobilizeze și să le stârnească cele mai creative, trăsnite, dar și utile și inovatoare idei. Premiile liceenii care au o viziune de viitor, pe cei care caută răspunsuri la întrebările «De ce?» și «Cum?» și pe cei care vor să producă schimbare în jurul lor. Căutăm soluții de business & tech sustenabile, care pot rezolva cele mai importante probleme ale societății. Multă baftă tuturor”, spune Tudor Popescu, coordonatorul competiției *The Switch* și a Cluburilor *Edison*.

Ediția concursului *The Switch* este lansată de *Edison*, *Grupul Educativa* și *Social Innovation Solutions*. (<https://www.startupcafe.ro/idei-antreprenori/inscrieri-online-competitie-antreprenoriala-premii-40-mii-euro-liceeni-romania>)

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Proiectul privind Învățământul Secundar Romania Secondary Education Project – ROSE

Ce este ROSE? Proiectul privind Învățământul Secundar (Romania Secondary Education Project – ROSE) este un proiect complex, distinctiv între proiectele de educație, care și-a propus să îmbunătățească tranziția de la liceu la facultate și să crească gradul de retenție în primul an universitar în instituțiile de învățământ finanțate în cadrul proiectului.

Proiectul ROSE face parte din Programul Național al Ministerului Educației „Sprijin la bacalaureat, acces la facultate” și contribuie la atingerea obiectivelor stabilite prin strategia de reducere a părăsirii timpurii a școlii și la îmbunătățirea oportunităților de participare în învățământul terțiar, pentru populația României.

În valoare totală de 200 de milioane de euro, ROSE este finanțat integral de BIRD, în baza Legii nr. 234/2015 pentru ratificarea Acordului de Împrumut (Proiectul privind învățământul secundar) între România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Washington la 17 aprilie 2015 (Monitorul Oficial, Partea I, nr. 757/12.10.2015). Proiectul se derulează între anii 2015 și 2022 și este implementat de Ministerul Educației (MED) – Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă (UMPFE).

Astfel, în cadrul proiectului ROSE au fost oferite 874 granturi pentru licee și 393 de granturi pentru universități și facultăți. Activitățile desfășurate în liceele și facultățile ROSE cuprind activități remediale, sesiuni de consiliere, îndrumare și orientare profesională, servicii de îndrumare, coaching, dezvoltare personală și dezvoltare a abilităților socioemoționale. De asemenea, printre activitățile realizate în cadrul proiectului se regăsesc și școli de vară, activități extracurriculare, excursii, participări la competiții sau chiar activități sportive.

Ca urmare a implementării ROSE în mediul preuniversitar, rata medie de abandon școlar în anii terminali a scăzut de la 6,5% la 1,98% în liceele implicate, în timp ce rata de promovare a examenului de bacalaureat a crescut de la 49,6% la 62,33%. Nu în ultimul rând, pentru mediul universitar ROSE a crescut rata de retenție a studenților după primul an de studii, de la 79,4% la 81,64%.

Pe de altă parte, este de menționat că anii 2020 și 2021, care au stat sub spectrul pandemiei de COVID-19, au generat și pentru ROSE - ca și pentru toate sistemele naționale de educație - activități preponderent online, cu sprijin constant acordat comunităților educaționale din licee (prin echipamente electronice oferite școlilor - peste 59.000 de laptopuri puse la dispoziția elevilor care nu au echipamente proprii, peste 5.700 de camere pentru videoconferințe și peste 4.300 de table interactive - și suportul mentorilor) și cu un efort colectiv de adaptare a procesului de predare-învățare-evaluare la provocările educației mijlocite de tehnologie.

Mai multe detalii cu privire la Proiectul privind Învățământul Secundar (Romania Secondary Education Project – ROSE) pot fi consultate pe site-ul www.rose-edu.ro.

Provocările pandemiei de COVID-19 pentru învățământul preuniversitar și academic, în centrul atenției experților în educație

• Primul newsletter retrospectiv ROSE

Oficial, am intrat în cel de-al treilea an pandemic, dar suntem oare mai pregătiți să răspundem provocărilor pe care ni le ridică 2022? Au fost realiste ambițiile obiective de reformă propuse în cadrul

politicilor publice europene în domeniul educației secundare și terțiare în 2021, anul în care ne-am confruntat, în egală măsură, cu provocările pandemiei și ale tehnologiei? Acestea sunt doar câteva dintre întrebările pe care le-am adresat specialiștilor în educație și politici publice din România, întrebări ale căror răspunsuri au devenit parte a unui newsletter special ROSE, o retrospectivă inedită a anului 2021.

Contributorii acestui newsletter retrospectiv propun perspective diferite asupra unui an 2021 dificil pentru educație, perspective ce aduc în dezbateră atât politicile publice educaționale, cât și viziunea sistemică necesară sau importanța dimensiunii socio-emoționale în dezvoltarea armonioasă a copilului. Autorii contribuțiilor din această ediție sunt Alina Sava, Senior Education Specialist în cadrul Băncii Mondiale, Oana Moșoiu, coordonator intervenții sistemice al Unității de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă din cadrul Ministerului Educației, prof. univ. dr. Romiță Iucu, coordonatorul Subgrupului pentru Diplomă Europeană din cadrul Grupului FOR EU – Comisia Europeană, prof. univ. dr. Anca Nedelcu, prodecan al Facultății de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, Ciprian Fartușnic, cercetător în cadrul Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație, Gelu Duminiță, director al Fundației Agenția de Dezvoltare Comunitară „Împreună”, Radu Jugureanu, team leader al echipei de asistență tehnică din cadrul proiectului ROSE și Ioan Miclea, membru în echipa de comunicare a proiectului ROSE.

Suntem, în prezent, în fața unei schimbări de paradigmă educațională și, în același timp, ne aflăm și în fața unui cumul de crize ce concurează: criza sanitară, climatică, a locurilor de muncă, demografică, a migrației și lista poate continua. Ce provocări are de înfruntat educația și, mai ales, cum putem contribui la o altfel de școală în România, care să genereze atașament față de învățare și o stare de bine în rândul tinerilor?

Romiță Iucu introduce sintetic principalele direcții strategice europene în proiectul îndrăzneț de a construi o Arie Europeană a Educației până în 2025, în timp ce Alina Sava discută despre provocările ridicate de pandemie pentru educație și despre cum anume recuperăm pierderile de învățare. La rândul său, Oana Moșoiu prezintă o retrospectivă a anului 2021 în cadrul proiectului ROSE iar Ciprian Fartușnic aduce în discuție câteva dintre măsurile de politică publică implementate la nivel național în ultimii ani, ale căror efecte se pot distinge acum. Gelu Duminiță pune accentul pe nevoia de a acționa local pentru o educație incluzivă de calitate. Anca Nedelcu scrie despre inechități, singurătate și demotivare în online, punând accentul pe nevoia de consiliere a elevilor. La rândul lor, Radu Jugureanu și Ioan Miclea propun o sinteză retrospectivă a conferinței anuale a mentorilor și monitorilor ROSE, care s-a desfășurat online în decembrie 2021.

O mare parte dintre aceste teme asupra cărora reflectează în articolele lor autorii prezentanți reprezintă direcții de acțiune și în cadrul proiectului ROSE, a cărui paradigmă de intervenție este aceea de a crea contexte și premise pentru soluții educaționale locale, adaptate la nevoile comunităților școlare. (...)

Mai multe informații pot fi solicitate la adresa de mail office@edu-rose.ro.

Proiectul privind învățământul secundar ROSE este un proiect finanțat printr-un împrumut de 200 milioane de euro de către Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD), care contribuie la reducerea abandonului în învățământul secundar și terțiar și la creșterea ratei de promovare a examenului de bacalaureat.

Contact: Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă • Str. Spiru Haret nr. 10-12, sector 1, cod poștal 010176, București • e-mail: office@pmu.ro, office@rose-edu.ro • www.rose-edu.ro

VITRALII

Drumurile noastre toate se vor ieftini vreodată?

În asta constă, de fapt, problema. Avem drumuri multe, proaste și scumpe, din toate punctele de vedere. Și nu e vorba doar despre calitatea asfaltului, acolo unde există, ci de modul în care sunt concepute fluxurile de trafic, traseele, rutele ocolitoare, dotările, semaforizarea. În zona rurală, asfaltarea merge anevoie din cauza războaielor politice la nivel local, mai ales acolo unde primarii au altă culoare decât consiliul județean. În localitățile urbane și între ele, viteza de amenajare a drumurilor este extrem de redusă, probabil din aceleași motive.

În toată această nesfârșită gâlceavă, vine declarația unui domn, care răspunde iritat la întrebările jurnaliștilor, pe numele său „de scenă” purtător de cuvânt al Ministerului Transporturilor. Ce ne comunică plictisit domnia sa? Că prețul rovinietei va crește, laolaltă cu valoarea amenzilor pentru cei care nu o cumpără, iar amenda pentru neplata celebrului „ex-libris” se va dubla în cazul autoturismelor și se va tripla în cazul camioanelor de mare tonaj, ajungând la 12 000 de lei pentru cele din urmă. Mai spune destoinic funcționar public, că s-a constatat o creștere a numărului celor care nu plătesc această taxă. Sunt de acord că legea, indiferent cum sună și care îi sunt consecințele, trebuie respectată cu sfințenie. Însă nu pot evita un mic exercițiu de logică elementară. Bani încașajați pe roviniete sunt folosiți, alături de fondurile europene, la reparația și/sau construirea drumurilor din România, operațiuni gestionate (haotic, umblă vorba în târg!) de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere (CNAIR). Partea cea mai importantă a declarației purtătorului de cuvânt susmenționat sună așa: „După câte știți, avem în construcție, în acest moment, o serie de autostrăzi – numai pe regiunea Moldovei 1116 kilometri de autostradă se vor construi în următorii 10 ani, la care se adaugă încă 900 de kilometri în alte zone ale țării, care se vor finaliza în aceeași perioadă.” Adică, domnul de la minister ne spune că vom construi într-un deceniu un număr dublu de kilometri de autostradă față de ceea ce am dat în funcțiune în trei decenii. Dar asta „nu se va întâmpla decât dacă proprietarii de mijloace de transport din România își vor plăti rovinietă”. Dacă nu, nu. Trec peste tentația de a pune etichete de natură patologică pe asemenea aserțiuni. Merg mai departe cu logica și fac următorul calcul: avem șapte milioane de autovehicule înmatriculate în țară. Dacă toate ar plăti rovinietă, și, sigur, așa ar trebui să se întâmple într-o țară guvernată de „rule of law”, s-ar aduna cam 2 miliarde de euro pe an. Câțiva kilometri de Bechtel. Cu tot cu comisioane, cumetrii, afaceri cu terenuri și despăgubiri inventate. Și autostrada tot nu e gata nici după douăzeci de ani. Și nu e singurul exemplu. Treizeci de ani și încă facem mai mult de jumătate de zi până la Satu Mare sau până la Iași. De acord, trebuie să ne plătim dările, și îi îndemn pe toți să o facă, dar unde sunt rezultatele?

Ne învățăm hăbăci în jurul cozii, și ne înghițim mânia, fiindcă problema nu sunt taxele mari, ci ceea ce primim în schimb lor. Drumurile noastre toate sunt scumpe, prea scumpe, și nici nu prea există sau sunt pline de gropi. Plătim pentru facilități inexistente și, pe deasupra, trebuie să stăm cuminiți în bancă, cu mâinile la spate, ascultând perdaful tras de un obscur funcționar public care ne dă lecții de civism. Așa cum ne-am obișnuit să facem și atunci când plătim apa caldă din caloriferele reci sau facturile dodoloațe la energie din ultimele luni.

Drumurile noastre toate, reiau, nu se vor ieftini vreodată, de fapt niciodată. Fiindcă ne place, din ce în ce mai des, să facem slalom printre gropi, clișee și ignoranță.

Dragoș CIOCĂZAN

Cum se purtau marile fibule de aur de către daci și urmașii lor

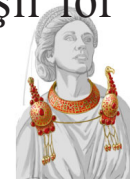
George V. GRIGORE

Așa după cum am aflat faptul că sculpturile antice erau pictate în culori vii, tot astfel putem fi surprinși și de modul în care se purtau bijuteriile în Antichitate și Evul Mediu. Cu toții am auzit de celebrul tezaur *Cloșca cu puii de aur* descoperit în anul 1837 în comuna Pietroasele (jud. Buzău), considerat, timp de 100 de ani, până la descoperirea mormântului faraonului Tutankamon, cel mai mare tezaur din lume. Până astăzi nu am avut șansa să vedem o reprezentare a scopului pe care îl servea prelucrarea unor atât de complexe bijuterii, dar, prin creația neobositului și talentatului ilustrator Radu Oltean, avem acum ocazia de a ne imagina în ce mod purtau elitele societății vremurilor respective aceste excepționale piese de tezaur.

Nu îmi pot explica de ce în cei mai bine de 180 de ani de când a fost descoperit tezaurul de la Pietroasa, nimeni nu a încercat să prezinte grafic cum se purtau acele obiecte ciudate. Mă refer la podoabele de port, care pentru omul nefamiliarizat cu fibulele opulente din epoca romană târzie, sunt niște obiecte fără sens. Ei bine, acum, când am fost nevoit să lucrez niște desene pentru Muzeul Național de Istorie, mi-am dat seama că sunt primul care a încercat așa ceva. Generații de vizitatori ai Muzeului Național s-au uitat vrăjiți la fibulele de aur și almandine (granate) fără să le priceapă sensul și felul în care erau utilizate/purtate. Dacă credeți că regii „barbari” ai goșilor erau niște brute îmbrăcate în piei, ar trebui să vă schimbați părerea. Modelul pentru toți acești regi erau împărații de la Constantinopol, pe care încercau din toată puterea să îi copieze.” spune Radu Oltean.

Printre piesele centrale ale tezaurului sunt marile fibule din aur și pietre prețioase. În formă de pasăre, ele simbolizează pe Mama Gaya Vultureanca creatoare și stăpâna cerului și a pământului, „mama” gașilor (a geșilor, care își mai ziceau și șoimi). Simbolul ei mai apare pe coifurile de paradă din argint aurit ale principilor geți și pe paharele dublu-tronconice (*Cupele Marii Uitări*) ale acestora, dar și pe aplice de harnașament. (Agighiol)

Fibula mare în formă de vultur din Tezaurul de la Pietroasa putea fi purtată atât de un bărbat cât și de o femeie. Pe spatele fibulei se află un mare „ac de siguranță” cu resort. Fibula a fost îndoită și ruptă după descoperire, ocazie cu care a fost grav deformată, pierzându-și forma și cea mai mare parte a pietrelor semiprețioase. Piesa a trebuit mult restaurată și completată cu părți lipsă, dar tot și-a recăpătat o parte din frumusețea de odinioară. Colanul și fibula dublă cu păsări din

Colanul și fibula dublă cu păsări din Tezaurul de la Pietroasa au fost reconstituite așa cum arătau la origine.

Fibula mare în formă de vultur din Tezaurul de la Pietroasa putea fi purtată atât de un bărbat cât și de o femeie.

Tezaurul de la Pietroasa – a se vedea fibulele mari în formă de pasăre. A se vedea femelele (forța vieții) cum apar pe cosulețele din Tezaurul de la Pietroasa, așa cum apar și pe fibule din aur cu granate din cel de al doilea tezaur descoperit la Șimleul Silvaniei și aflat la Budapesta.

tezaurul de la Pietroasa puteau fi purtate de o prințesă. Podoabele au fost reconstituite așa cum arătau la origine, pentru că aproape toate pietrele roșii (semiprețioasele almandine) au fost distruse și aruncate după descoperire. Ca mesaj este important să privim și vasul de aur din Tezaurul de la Pietroasa, unde se poate vedea sus, pe marginea mânerului Mama Gaya Vultureanca aflată pe marginea cercului creației, întoarsă cu spatele („Și-a întors Dumneazeu fața de la Noi!”).

Putem vorbi de o primă reprezentare a modului în care se purtau fibulele mari din Tezaurul de la Pietroasa, dar trebuie să amintim faptul că mai sunt astfel de tezaure descoperite în România: cele patru tezaure antice descoperite la Șimleul Silvaniei – Cehei (jud. Sălaj), expuse acum în Austria, Ungaria și România; două perechi de fibule din aur cu granate, din cel de al doilea tezaur descoperit la Șimleul Silvaniei, aflate astăzi la Muzeul Național din Budapesta, nu numai au fost „puse” în valoare, dar au fost așezate pe două manechine, spre a se vedea clar modul lor de folosire. Întrebare: de ce nu au fost așezate pe manechine umane și fibulele noastre, spre explicitarea modului de purtare? Și încă o întrebare: de ce nu am solicitat copii după piesele din tezaurele de la Șimleul – Silvaniei aflate la Viena și Budapesta? Spre buna știință a modului în care trăiau și valorizau anumite lucruri strămoșii noștri.

Surse: journals.ub.uni-heidelberg.de; academia.edu; nationalmuzeum.md; researchgate.net; biblioteca-digitala.ro; povestilemarienegre.ro

Invitații în lumea artelor plastice

Un pictor care face tablouri de vis! Dar, mai întâi să îl cunoaștem...

Mă numesc Szelei Rodica, născută la Cluj în data de 01.04.1959, sunt căsătorită, am două fiice, mari de acum, Isabella, care este arhitect, și Ștefania, care este inginer proiectant.

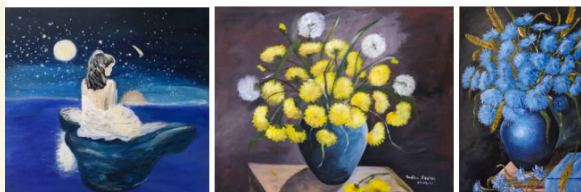
Stau în Jibou. Dezmirul, casa părintească, a fost și de multe ori mai este casa visurilor mele. Am absolvit Universitatea Babeș-Bolyai, Facultatea de Științe Economice Cluj. Am luat repartiție în loc Jibou, jud Sălaj, fabrica Integrată de în și cănepă Jibou, unde am rămas 8 ani, am plecat în 1990 la liceul din oraș, au urmat câteva bănci mari... Ultimii 11 ani (2006-2017) au fost într-o mare bancă românească, pe funcția de șef agenție. În anul 2017 am ieșit la pensie anticipat fără nici cel mai mic regret.

Pentru ce ați ales pictura și nu muzica?

„De ce nu am ales muzica”? Mi-ar fi plăcut foarte mult să am talent, educație muzicală și să urc pe cele mai „înalte valori ale Dunării albastre”. Am o deosebită admirație pentru oamenii care fac cinste acestui domeniu minunat al artei. „De ce pictura”? Îmi aduc aminte că în camera în care dormeam, copil fiind, pe un perete era un tablou cu o barcă pe o apă albastră, undeva între niște munți semeți; mereu am admirat acel peisaj și m-am gândit „Doamne, ce fericit poate fi autorul că din mâinile lui a ieșit așa ceva!”. Am iubit desenul, în școala generală primeai temă și la desen, o temă a fost să desenăm și să colorăm o pasăre de curte, eu am făcut un gânsac – așa mi-a ieșit – nici măcar nu aveam gânsac în curte, directorul școlii, dl. Ioan Crișan, mai venea, așa mai rar, în vizită la noi, mi-a văzut desenul și am fost lăudată, mi-a zis mie și alor mei că „și din desen se poate mânca o pâine”. Am fost mândră că m-a lăudat. Nu s-a gândit nimeni la o carieră în domeniu. Parcursul meu în viața a fost după un traseu făcut deja de o verișoară, Victoria Pinte, azi Victoria Hopa, care este și nășica mea. Tot ce a făcut ea (liceu, facultate) hop și eu; este ok, nu-mi pare rău. Mereu mi-am dorit să pictez, nu știam pe ce și cu ce, nici timp nu am avut, în fine, după ce m-am pensionat, adică după 3 ani, mi-am cumpărat culori și am început să le pun pe pânză după diferite modele, astfel în luna martie

Rodica SZELEI:

Mi s-a părut ceva magic când am văzut că macii mei prind contur

2020 am pictat pentru prima dată în ulei și pe pânză, habar nu aveam cum se curăță pensula, de exemplu, mi s-a părut ceva magic când am văzut că macii mei prind contur, dar cred că am fost și speriată puțin, nu am mai făcut nimic până în luna octombrie 2020.

Ce tehnică folosiți mai mult pentru tablourile dumneavoastră? Care sunt temele principale? Preferați dimensiunile mai mari, ori mai mici?

Am început ușor, pe pânze destul de mici, în acrilice, marea majoritate a picturilor sunt în acrilice, cu ele ajungi mai repede la rezultatul final, nu necesită zile de uscare. Pictez după diferite poze, modele, pot spune că am intrat în suficiente domenii, mai puțin în a picta portrete, am avut o încercare, trebuia să-mi iasă o fetiță, mi-a ieșit o adolescentă urâțică foc, nici nu am postat-o pe fb. Picturile mele sunt pe pânze maximum 40/50 cm, am una singura de 40/60 cm.

Ce ne puteți spune despre dumneavoastră în afară de dimensiunea artistică?

Dincolo de pensulă și pânză pot spune că sunt o persoană normală. Mă ocup de frumoasa mea curte cu flori și iarbă, de grădinița cu legume, tot ce am iubesc și întrețin cu cea mai mare dragoste. Citesc. Iubesc oamenii oameni, îmi tresaltă inima de bucurie la fiecare like pe care îl primesc pentru picturile mele; mi-a rămas în minte un urmăritor de pe fb care mi-a scris „abia aștept a 2-a zi să văd ce ai mai pictat”. Mă bucur enorm aprecierile primite care-mi întregesc plăcerea pasiunii. M-am înscris în mai multe grupuri internaționale de pictură, unde am și postat câteva lucrări, iar efortul s-a concretizat în diferite diplome de apreciere.

Unde credeți că o să fiți peste 10 ani?

Iau totul cum vine și mă bucur când mai realizez o pictură, mai citesc o carte, mai sădesc o floare, mai fac o pâine și plăcinte din care împart cu multă bucurie vecinilor, mă bucur de fiecare minut și rază de soare și sper, da, sper să spun la fel peste 10 ani.

La rândul meu sunt foarte bucuroși că am descoperit un om special, un artist valoros, cu talent, putere de muncă, optimism și o maaaare energie.

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadespresaculturalasisportiva.wordpress.com>

Noi apariții la Editura Fundației România de Măine

Journal of Communication and Behavioural Sciences/ Revista de Științe Comportamentale și ale Comunicării

• La finalul lunii decembrie 2021, a apărut numărul 2/2021 al revistei *Journal of Communication and Behavioural Sciences* (*Revista de Științe Comportamentale și ale Comunicării*), editată în limba engleză de Facultatea de Psihologie și Științele Comunicării din cadrul Universității Spiru Haret, București și publicată la Editura Fundației România de Măine. Publicația este indexată în bazele de date CEEOL, EBSCO și Ulrich's Periodicals Directory.

Beneficiind de un colegiu de redacție constituit din cadre didactice cu o bogată experiență practică și documentară de la Universitatea Spiru Haret, precum și de colaborarea unor personalități și cercetători de la universități europene de renume, revista *Journal of Communication and Behavioural Sciences* oferă specialiștilor, studenților și publicului avizat prilejul întâlnirii cu vasta experiență teoretică și practică a autorilor, dar și cu abordarea neconvențională a unor subiecte extrem de actuale, care frământă lumea contemporană. Toate articolele au fost, ca de obicei, supuse unei examinări editoriale amănunțite și procedurilor peer-review prin metoda dublu-orb cu lectori anonimi, aceasta reprezentând garanția originalității studiilor inserate.

Articolul *Legătura între sensibilitatea procesării senzoriale (SPS) și stima de sine folosind exemplul unui grup de adolescenți polonezi*, semnat de Monika BARYŁA-MATEJCZUK și Judyta BIENIEK, de la Universitatea de Economie și Inovare din Lublin (Polonia), Institutul de Psihologie și Științe Umane, precum și de Alicja ŚLUSARCZYK de la Centrul Psihologic și Psihoterapeutic Comunitar de Îngrijire pentru Copii și Tineri din Nisko, prezintă rezultatele unei cercetări efectuate de cele trei distinsse cercetătoare. Studiul încearcă să verifice dacă SPS 8 *Legătura între sensibilitatea procesării senzoriale* coexistă cu stima de sine, care poate fi înțeleasă ca o componentă evaluativă a conceptului de sine, în general. Rezultatele studiului indică apariția unor relații semnificative statistic între SPS și stima de sine generală, un sentiment de competență, un sentiment de a fi iubit, popularitate, abilități de conducere, autocontrol, vitalitate, integrarea identității și îmbunătățirea defensivă a stimei de sine.

Un alt studiu interesant, semnat de asistent universitar dr. Bianca PELTEA, de la Universitatea Spiru Haret, se intitulează *Puterea de predicție a structurii familiei pentru diferitele subtipuri de reziliență*. Spre deosebire de viziunea dominantă conform căreia sistemele familiale sunt greu de manevrat în metodologia cercetării, autoarea dezvoltă trei ipoteze care statuează că indicatorii măsurai ai structurii familiei adaugă putere predictivă atributelor personalității, arătând ulterior modul în care aceste din urmă atribute se raportează la reziliența generală.

Articolul *Consecințele divorțului parental*, semnat de Claudia-Gabriela DUMITRIU, doctorand la Școala de Studii Avansate a Academiei Române și cercetător la Institutul de Filozofie și Psihologie Constantin Rădulescu Motru, și de Alexandra DUDU, specialist în psihologie clinică, este o abordare comparativă a evoluției personalității

copiilor și adolescenților provenind din familii destrămate, față de cea a tinerilor care se dezvoltă în familii care nu trec prin această traumă.

Următoarele trei articole ale publicației sunt tot atâtea prilejuri de a prezenta valoroase cercetări personale ale autorilor, în domenii pe cât de neașteptate, pe atât de bine documentate și studiate, dublate, ca de altfel toate materialele publicate, de date statistice, evaluări și prognoze.

Joaca în reflecția filozofică a lui Eugen Fink, autor Panagiotis ASIMOPOULOS, Academia Militară Elenă și Forțele Aeriene Elene. Identitatea întâmplătoare cu adevărat dură, dar extrem de impresionantă, a jocului cu copilăria lipsită de griji este o rampă de lansare a gândurilor fertile de mai târziu. Cu admirabilă răbdare, autorul este preocupat diacronic de studiul nuanțat al acestui complicat proces experiențial. Copilul se maturizează prin joc, devenind adultul responsabil de mai târziu.

Bariere de gen și managementul academic la Universitatea „A. I. Cuza” din Iași, studiu semnat de George Marian ICHIM. Experiențele discriminatorii ale femeilor în lumea academică le descurajează să participe la concursuri pentru a ocupa posturi academice superioare. Oamenii tind să evalueze managementul academic pe baza a ceea ce ei consideră a fi un comportament normal pentru femei, respectiv, bărbați. Din această cauză, femeile sunt percepute ca fiind mai puțin potrivite pentru a ocupa o poziție managerială academică decât bărbații, mai ales în domenii (cum ar fi domeniul academic) în care stereotipurile masculine sunt considerate mai eficiente.

Moș Crăciun: personaj ficțional cu impact real. Este sigur să le spunem copiilor că Moș Crăciun există? Autor: Mariana Ana Laura CIUBOTARU, Asociația Română de Psihoterapie și Consiliere Psihanalitică. Lucrarea pleacă de la literatura existentă și explorează din unghi psihologic câteva posibile implicații ale faptului de a le spune copiilor că Moș Crăciun este real. Deși aceasta presupune a spune o minciună, ceea ce este discutabil din punct de vedere moral, sunt luate în considerare unele aspecte care presupun că beneficiile continuării acestei tradiții depășesc aspectele negative. Moș Crăciun este considerat a fi un simbol și un model util în transmiterea noțiunilor abstracte copiilor mici și pentru a-i ajuta să trăiască experiențe pozitive care le modelează lumea interioară și le stimulează rezistența.

Temele inedite abordate, conținutul, acuratețea studiilor și notorietatea autorilor sunt argumente incitante, care îndeamnă, fără doar și poate, la lectură și reflecție.

Dragoș CIOCĂZAN

La Editura FRM au apărut în anul recent încheiat, pe lângă *Ghiduri pentru studii universitare de licență și masterat* – toate specializările, *Caiete de practică*, *Culegeri de teste-grilă*, *Analele USH*:

• *Scrisori literare*. Ediție bilingvă româno-italiană/*Scritti letterari*. Edizione bilingue rumano-italiano – Codruța Dragotescu, Lucia Dragotescu

• *La Romania sotto il segno del gallo fiammeggiante. Studi e saggi economici* – Mircea Coșea

• *Il significato della filosofia (per la spiritualità umana) e l'identità della filosofia Rumena* – Ion Tudosescu

• *Între pământ și cer*. Versuri. Ediție bilingvă româno-italiană – Aurelian Sorin Dumitrescu

• *Una stella sul cielo rumano. La Regina Maria della Romania* – Nicolae Mareș

• *Există economie și în pandemie*. Studii și analize – Mircea Coșea

• *Filosofia integrativității* – Ioan N. Rosca

• *Ideii în așteptare - prin tumultul vremii* – Acsinte Dobre

• *Evaluarea întreprinderii și diagnostic financiar-contabil*. Ediția a III-a revizuită și adăugită – Dumitru Nica, Luminița Ionescu

• *Managementul proiectelor europene*. Curs în tehnologie ID-IFR – Mircea Negru

• *Nicolae Iorga și Polonia* – Nicolae Mareș

• *Pași prin memorie*. Versuri/ *Passi nella memoria*. Versi - Aurelian Sorin Dumitrescu

• *A fost odată ca niciodată... sau despre basmul terapeutic* – Ioana Lepădatu (coord.)

• Conferința națională cu participare internațională *Dinamici actuale ale realității individuale și sociale*, ed. a V-a

• *Le français du droit. Franceza pentru drept*. Curs în tehnologie IFR – Tamara Ceban, Dan Sterian, Eugenia Ștefănescu, Olga Grațianu

• *Introduction au français du droit. Introducere în limba franceză pentru drept*. Curs în tehnologie IFR – Emilia Bondrea, Dan Sterian, Olga Grațianu

• *Professional English. International and European Legal Studies*. Curs în tehnologie IFR – Ana Munteanu, Adina Rădulescu, Onorina Botezat, Eugenia Ștefănescu

• *Drept civil – teoria generală*. Curs în tehnologie IFR – Claudiu Ramon D. Butculescu

• *Dreptul familiei*. Curs în tehnologie IFR – Claudiu Ramon D. Butculescu

• *Managementul proiectelor europene*. Curs în tehnologie ID-IFR – Mircea Negru

• *Journal of Communication and Behavioural Sciences*, 2(1), 2021

• *Lipograme și tautograme în versuri și în proză* – Codruța Dragotescu

• *Foșnet de mătase* – Ina Jianu

• *Eseuri nonconformiste din istoria filosofiei* – Diego Fusato

• *Minerva*. Journal of history and philosophy, vol. 1, issue 1, 2021

• *Provocări privind contabilitatea și managementul în era digitală* – Gh. Zaman (coord.), L. Ionescu, M. Andronie, A.M. Bogdan, M. Iatagan, C. Uță, R. Ștefănescu

• *Audit public intern* – Luminița Ionescu, Dumitru Nica

• *Diplomație în vreme de război*. Ed. a 2-a revizuită și adăugită – Sorin Cristescu

• *Psihologie judiciară*. Curs în tehnologie ID-IFR - Tudorel Butoi, Cristian Ionescu

• *În calea timpului rămas*. Versuri/*Fermando il tempo rimanente*. Versi – Aurelian Sorin Dumitrescu

• *Psihofiziologia și psihologia comunicării interumane* – Mihai Golu

• *Poem-Poema/Iubire pierdută-Amore perduto* – Lucia Dragotescu, Codruța Dragotescu

• *Poezii-Poesie*. Ediție bilingvă româno-italiană – Lucia Dragotescu

• *Profesii ale secolului XXI cu implicații în patologia neurodegenerativă* – Ioana Ioancio

• *Psihosociologia familiei* – Ioana Lepădatu

• *Journal of Communication and Behavioural Sciences*, 2(2), 2021

• *Experiența urbană (interviuri)* vol. III – Maria Duda

Nicolae MAREȘ

Un mare prieten al poporului polonez

Așa s-a considerat a fi, până la sfârșitul vieții sale, fostul șef al diplomației românești, chiar și după ce a conștientizat că debarcarea sa, la 29 august 1936, s-a realizat și datorită unor intrigi săvârșite, printre alții, de diplomații polonezi de la București: Mirosław Arciszewski și Alfred Poninski. Asupra acestor aspecte, așa cum rezultă din faptele celor de mai sus cât și din descrierea evoluției relațiilor bilaterale prezentată de șeful diplomației românești și a altor documente existente în arhiva Ministerului Afacerilor Externe, mă voi referi în materialul de față.

La Liga Națiunilor sărea totdeauna în apărarea Poloniei

Considerând alianța româno-polonă din 2 martie 1921 drept „o necesitate”, Nicolae Titulescu avea să sublinieze, spre amurgul vieții sale, satisfacția deosebită pe care a încercat-o ca „membru în cabinetul mareșalului Averescu – în momentul în care s-a semnat primul tratat de alianță dintre România și Polonia”³ 3 martie 1921. Ca delegat permanent al României la Geneva, diplomatul român nepereche, a avut o colaborare excelentă cu ministrul polonez, August Zaleski. Evocă Titulescu în scrierile sale despre momentele în care îi răspundea vehement delegatului german la Liga Națiunilor la atacurile Berlinului împotriva Poloniei. Acesta l-a și făcut pe marele diplomat german, fost cancelar, Gustav Stresseman, care întreținea relații de prietenie cu Titulescu, să îi reproșeze acestuia pentru faptul că mai întotdeauna „sare automat și ia cuvântul în apărarea Poloniei”. Se vede că și diplomații uită uneori prea repede trecutul apropiat și „joacă la două capete” – cazul lui Beck cât și al oamenilor săi amintiți mai sus, acționând pentru debarcarea lui Titulescu.

Continuator al doctrinei elaborată de Take Ionescu

Activitatea diplomatică desfășurată de Nicolae Titulescu timp de aproape douăzeci de ani în perioada interbelică a avut o componentă importantă în dezvoltarea raporturilor româno-polone, ținând însă seama totdeauna și de pretutindeni de interesele românești și ale păcii pe continent. La opt decenii de la debarcarea sa constatăm că a făcut parte dintre acei bărbați de stat ai României, care au conștientizat cel mai bine valențele cultivării și păstrării unor relații apropiate între București și Varșovia.

Urmaș și continuator al doctrinei elaborate de Take Ionescu, imediat după constituirea statului național unitar român, la 1 decembrie 1918, respectiv după redobândirea independenței de stat a Poloniei, la 11 noiembrie 1918, principalul arhitect al Micii Înțelegeri, dar mai înainte de toate, acel „mare european” – cum l-a denumit George Clemenceau pe diplomatul român – el a fost promotorul ideii de a se crea o alianță defensivă din care să facă parte: România, Polonia, Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor – Iugoslavia, Grecia și Cehoslovacia.

Rolul hotărâtor jucat de Take Ionescu în relațiile de prietenie româno-polone și caracterul pragmatic al acestor raporturi

Istoriografia poloneză a pus în valoare importante aspecte legate de raporturile bilaterale româno-polone în perioada interbelică, încă din anii '70, având drept promotor al acestor cercetări pe istoricul

TITULESCU ȘI POLONIA (I)

România își datorează măreția sa acțiunii, iar nu lipsei de acțiune.

Nicolae Titulescu

Henryk Jabłoński, membru corespondent al Academiei Române din acea vreme. Ceva mai firavă în investigațiile făcute în acest plan, istoriografia românească n-a venit cu o cercetare de substanță a surselor existente la București și Varșovia, vreme îndelungată. (Academia Română a neglijat peste măsură cercetarea relațiilor româno-polone; la fel puzderia de universități românești. Contribuțiile laborioase ale istoricilor polonezi din ultimele decenii n-au intrat în bibliotecile românești, datorită sistării schimburilor reciproce de carte. Peste volumele esențiale a zeci de autori prestigioși s-a așternut platoșa tăcerii, deci a ignoranței. Vezi: Dubicki, Andrzej, *Dzieje polskiej placówki dyplomatycznej w Bukareszcie* (1919-1940) Istoria misiunii diplomatice poloneze din București (1919-1940), WUL, Łódź 2014; Dubicki, Andrzej, *Internowanie plk. Jozefa Becka w Rumunii* (IX 1939-VI 1944) /Internarea colonelului Jozef Beck în România – sept. 1939 – iunie 1944), Opole 1997; Dubicki, Tadeusz, *Wojsko polskie w Rumunii /Armata poloneză în România/, Varșovia 1944; Dubicki, Tadeusz, *Współczesni historycy polscy o Rumunii* Istoricii polonezi contemporani despre România, Lucrarea colectivă sub redacția prof. Tadeusz Dubicki, Ed. Marszałek, Toruń 2009. Cu jale, Nicolae Iorga se întoarce în mormânt. Bine că avem institute culturale sub pulpama cărora se ascund securiști.) Și într-o parte și în cealaltă n-au fost suficient coroborate investigațiile și nici aprofundate *in extenso* sursele arhivistice, mai ales presa și memorialistica reciprocă din acea perioadă. Aceasta și din necunoașterea reciprocă a celor două limbi, mă gândesc în primul rând la români. Dintre cercetătorii polonezi de marcă în studierea acestor aspecte s-au remarcat totuși Władysław Stepniak (Stepniak, Władysław - *Dyplomacja polska na Balkanach – 1918-1926* (Diplomația poloneză în Balcani -1918-1926), Warszawa 1998), care s-a dovedit a fi unul dintre cei mai avizați cunoscători ai diplomației poloneze în Balcani în perioada 1918-1926 și Henryk Walczak. (Walczak, Henryk - *Sojusz z Rumunią w polskiej polityce zagranicznej w latach 1918-1931* (Alianța cu România în politica externă poloneză în anii 1918-1931), Szczecin, 2008), pentru prima decadă a perioadei interbelice. Primul a folosit cu acribie și unele documente inedite britanice sau de la Hoover Institut, relevând astfel rolul extrem de important jucat de Take Ionescu în plan politic și diplomatic în plin război ruso-polonez/1919-1920/. Ambii subliniază fără nici un echivoc atitudinea favorabilă de România față de situația critică din Polonia, pe numeroase planuri, aspecte relatate și în rapoartele transmise la București de trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar polonez, contele Aleksander Skrzyński, viitor deținător în guvernul polonez al portofoliului externelor și chiar a funcției de prim-ministru, căreia i-a pus capăt un accident tragic. Poate ne vom apleca cândva mai mult asupra misiunii de succes în România a acestui diplomat cu o mare viziune politică,*

care n-a pregetat niciodată să convingă establishmentul polonez destul de divizat în acea perioadă cu privire la importanța unor raporturi de strânsă prietenie a Poloniei cu România. (Cf. Nicolae Mareș, *Raporturile româno-polone în perioada interbelică într-o lumina nouă*, Dacia literară 70, p. 47-48, 2007). De aceea nu mă sfiesc să afirm că Skrzyński a fost unul dintre marii diplomați pe care i-a avut Polonia în România, în timpuri de răscruce, personalitate care a înțeles - în ciuda vremurilor tulburi prin care trecea Europa Centrală - rolul pe care îl poate juca și l-a jucat Bucureștiul în lupta pentru cucerirea definitivă a independenței de stat a țării sale. Nu mai prejos a fost și omologul său la Varșovia, Alexandru G. Florescu, care a surprins în rapoartele sale aspecte esențiale legate de reconstituirea statului polonez cât și rolul jucat în perioada respectivă de conducătorul Poloniei, Jozef Pilsudski. (Cf. Nicolae Mareș, *Jozef Pilsudski*, eLiteratura, București 2015)

Istoricii polonezi menționați relevă faptul că în condițiile desfășurării războiului cu Rusia Sovietică, prin Take Ionescu România atrage atenția marilor aliați asupra pericolului care amenință Europa, în cazul în care Polonia va ieși învinsă din confruntarea ruso-poloneză. Ministrul de Externe Român a subliniat în contactele pe care le avea cu englezii că interesele Europei impun demararea unor acțiuni care să pună capăt imediat luptelor polono-bolșevice, în caz contrar este amenințată toată această parte a lumii de către Soviete. Mai menționa Take Ionescu că este în interesul Europei de a menține un front indestructibil de la Baltica la Marea Neagră, respectiv la Marea Egee. În contextul și în momentul respectiv *chestiunea Galiei Estice* nu poate fi obiectul unor noi abordări, fără a fi amenințate cele mai vitale interese ale Europei. „Polonia înconjurată de inelul de fier german și rus pierde existența sa independentă, cât și importanța pentru echilibrul european pe care ar trebui să o aibă, fiind posibil a ne baza pe **vecini aliați**”.(Nicolae Mareș, *Relații româno-polone de-a lungul secolelor*, Editura Fundația România de Măine, București 2013 pp.209-210; idem Walczak, Henryk - *Sojusz z Rumunią w polskiej polityce zagranicznej w latach 1918-1931* (Alianța cu România în politica externă poloneză în anii 1918-1931), Szczecin, 2008.) (Sublinierea mea - N.M.).

Găsim în rândurile de mai sus clar exprimată concepția constituirii unor alianțe viitoare interstatale, conceput în favoarea căruia va milita bărbatul de stat român și care va fi prezentat de această dată în mai toate capitalele europene, inclusiv la Varșovia. Un alt istoric polonez, J. Starzewski, în compendiul său: *Istoria politicii externe poloneze*, consemnează, la rândul său, faptul că: *Ionescu a devenit astfel un partizan și un apărător fierbinte pe arena internațională a drepturilor Poloniei pentru o parte din teritoriul său istoric – Malopolska de Est. Intervențiile sale se pare să fi făcut o puternică impresie pe plan internațional, cât timp, urmare a zvonurilor cu privire la intențiile Franței de a determina România să acorde un ajutor nemijlocit Poloniei, l-a făcut pe trimisul britanic de la București să transmită guvernului român, (condus de un general destul de dărz, nu de duzină, îl am în vedere pe Averescu), un avetismnt pentru a nu face așa ceva.*

La rândul lui, șeful misiunii diplomatice britanice de la București, avea să consemneze, în raportul din 18 august 1920, adresat Foreign Office, următoarele: „I am warning Roumanian Government to remain calm and do nothing against Bolsheviks” (Foreign Office 371.4700, C 4426-4025-19; idem Władysław Stepniak, *op. cit.*, p. 93).

Iar la sfârșitul lunii august, Take Ionescu îl asigura pe trimisul extraordinar polonez în România, Aleksander Skrzyński, că pentru România, siguranța numai dinspre Ungaria nu este suficientă. Asigurarea securității din partea Rusiei și a Bulgariei necesită – părerea sa – participarea într-un bloc cu Polonia și Grecia. Aceasta ar însemna, totodată, și o apărare în fața panslavismului și asigurarea că Praga nu cade în subordinea Moscovei”.(idem *op cit* p.99)

Vizita efectuată de Take Ionescu, la Varșovia, în zilele de 1-3 noiembrie 1920, în ciuda emoțiilor prin care a trecut datorită atentatului la viața sa (încercare eșuată), prin faptul că întrevederile au fost foarte bine pregătite de guvernul polonez împreună cu ministrul polonez la Varșovia, de diplomatul ștate vechi la Palatul Sturdza, Alexandru G. Florescu, cunoașterea de către șeful român al externelor a realităților și poziției statelor europene, îl va determina pe omologul său Sapieha să declare public că „Ionescu este unul dintre cei mai de seamă creatori de pace în Europa”. (Vezi - Stepniak, Władysław – *op. cit.* p. 98.)

Alexandru G. FLORESCU

O impresie deosebită au lăsat aprecierile sale cu privire la rolul de martir jucat de Polonia în lume și importanța câștigării bătăliei împotriva bolșevicilor pe Vistula din 15 august 1920. În intervențiile sale a mai subliniat Take Ionescu necesitatea apărării ordinii europene stabilite prin tratatele de pace.

Însă, din cauza contenciosului polonez în raporturile cu Cehoslovacia nu s-a ajuns la „lărgirea Micii Înțelegeri” – cum își dorea demnitarul român – convenindu-se ca între Polonia și România să se negocieze și să fie semnată o Alianță politică și militară; diplomația poloneză a conștientizat tot mai mult – potrivit lui Aleksander Skrzyński – că fără o asemenea alianță „Polonia ar fi o insulă închisă, izolată, o insulă continentală amplasată într-un cadru dușmănos”. (Cf. Nicolae Mareș, *Încă Polonia...* Editura Colosseum, 2008)

De-om mai duce pân' la toamnă...

Crama 1777 de la Valea Călugărească – un muzeu pentru cei ce iubesc toamna

George V. GRIGORE

Ruginiseră frunzele și începuseră să zboare pe aripile vântului puțin aspru. Toamna își intrase în drepturi cu adevărat. Se culeseră viile, iar drumul spre Valea Călugărească era „bolduit” cu ciorchini de struguri și sticle cu vin de toate culorile și toate gusturile. Cine oprește, se „îmbogățește”. Dar noi aveam o destinație: Muzeul *Crama 1777* din Valea Călugărească, care este cel mai nou muzeu din Prahova. Crama și expoziția permanentă din interiorul acesteia au fost inaugurate pe 18 mai 2013, chiar de *Ziua Internațională a Muzeelor*. Obiectivul turistic de pe *Drumul Vinului* este o reproducere a Cramei de la 1777, cea mai veche construcție țărănească din lemn de pe teritoriul județului Prahova și printre cele mai reprezentative din zonele viticole ale Țării Românești, fiind construită în anul 1777, conform inscripției existente pe portalul ușii. Tot deasupra intrării este săpat în lemn simbolul dinților de lup, sau al dinților de fierăstrău. Acesta proteja pe cel care intra cu gând bun și oprea pe cel ce avea gânduri rele.

Reconstrucția Cramei a avut ca scop, pe de o parte, recuperarea unuia dintre cele mai importante monumente de arhitectură sătească din Prahova, iar, pe de altă parte, realizarea unui muzeu tematic de vini-viticultură. Crama propriu-zisă, care în secolul al XVIII-lea era destinată mustăritului strugurilor, prezintă o serie de unelte și obiecte necesare într-o cramă, precum unelte pentru viticultură, pentru prelucrarea strugurilor și vase pentru păstrarea vinului. Aparținând comunității, crama se afla în grija celui mai bătrân gospodar din localitate, care avea și cheile. Fiecare locuitor al satului venea cu strugurii și cu ajutorul familiei îi prelucra, pregătindu-l pentru vin. Deasemenea, din boască („reziduurile” obținute după stoarcerea mustului din struguri) se fabrica rechiul de tescovină (țuica). Apoi, respectivul cetățean își lua acasă vinul și tescovina, lăsând un uium (cotă) pentru întreținerea cramei sătești și plata ajutorului dat. În muzeul de astăzi se remarcă în mod deosebit câteva piese de sfârșit de secol XIX, respectiv, o presă de mari dimensiuni, o pompă de vin fabricată în Germania, un lin cioplit din lemn, precum și o colecție de etichete și sticle pentru vin. Tot în această sală a fost reconstituit un atelier de tâmplărie - dogărie cu banc de lucru și unelte pentru prelucrarea lemnului. Vinoteca găzduiește o colecție de vinuri din soiuri specifice podgoriilor din vecinătatea cramei. În beciul cramei – care are destinația de sală de degustare a vinului – unde, la început, se păstra vinul, acum se află o colecție de butoaie pentru vin și rachiul de tescovină, cu capacitate care variază între 300 și 500 l; un cazan de țuică pentru procesarea tescovinei fermentate în vederea obținerii rachiului; o colecție de ceramică, cu piese din secolele XIX-XX, din diferite regiuni ale României, pentru păstrarea și consumul vinului și a rachiului. Sala de la intrarea în muzeu găzduiește dosarul cu documentele întocmite pentru crearea primului muzeu de către profesorul Nicolae Simache; macheta cramei, iar pe unul dintre pereți este expusă harta județului Prahova cu *Drumul Vinului*. Expoziția de la mansardă, denumită sugestiv *Mlădițele vieții*, prezintă o colecție de costume populare românești din diferite regiuni ale țării, având ca motiv vița de vie. Tot aici este expusă și o icoană pe sticlă, din secolul al XIX-lea, din Făgăraș, care îl prezintă pe Isus cu vița de vie, un covor datat 1896, lăzi de zestre, precum și o colecție de monede descoperite în zonă. Muzeul se află în satul Valea Largă din comuna Valea Călugărească și este deschis de marți până duminică între orele 9.00-17.00, luna fiind închis. În crama puteți afla informații foarte interesante despre tradiția viti-vinicolă din zona Valea Călugărească.

Crama din Valea Călugărească, monument de artă medievală țărănească, realizat de meșteri autohtoni, cioplitori în lemn, s-a păstrat până în anul 1985 în forma ei originală. Vechea cramă a fost amplasată în centrul zonei viticole aferente comunei Valea Călugărească; compusă din două încăperi, prima servind pentru obținerea mustului, iar cea de-a doua pentru păstrarea vinului. De-a lungul timpului, crama a suferit diverse restaurări, cea mai importantă fiind cea inițiată de profesorul Nicolae Simache în 1960, urmând ca în 1967 să fie declarată muzeu. Între anii 1970-1980 crama se degradează ireversibil, iar în 1985 se decide demontarea acesteia și recuperarea unor bărne de lemn, care au fost păstrate și conservate în depozitele Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova. Muzeul și-a propus reconstrucția cramei și transformarea ei în muzeu, pe un alt amplasament. Acest lucru a fost posibil și prin bunăvoința familiei Dumitrăchescu T. Petre, din Valea Călugărească, care a donat terenul Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova și Consiliului Județean Prahova, finanțator al proiectului. Inaugurarea acestei crame – muzeu vine după o muncă asiduă, atât a constructorilor, cât și a specialiștilor muzeografi și conservatori-restauratori, care au contribuit la readucerea acestui monument în atenția publicului vizitator, dornic a afla informații despre tradiția viti-vinicolă din zona Valea Călugărească. Doamna ce ne-a coordonat pașii în acest univers al viei și vinului prahovean ne-a încântat cu expozeul său. Am aflat legende și povești legate de tematica acestui muzeu și am avut o după amiază minunată. Mulțumim celor ce pun și suflet la temelia a ceea ce fac și ne încântă astfel zilele capricioase de toamnă, iarnă, primăvară sau vară...

Surse: visitprahova.ro; ghidulmuzeelor.cimec.ro

